

آینه

جمهوری اسلامی

شغل خبرنگاری مسئولیتی بسیار خطیر است

- سالی یک روز و آن هم درست در وسط تابستان، رسانه‌های مکتوب و خبرنگاران در کشور ما دیده می‌شوند و مسئولان و مدیران جامعه نامی از آنها را بر زبان می‌رانند و بعضا تقدیری از آنان به عمل می‌آید. شاید اگر نبود شهید محمود صارمی خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی که در سال ۷۷ توسط طالبان جنایت‌کار در مزار شریف به شهادت رسید، چه‌بسا همین روز ۱۷ مرداد هم به نام خبرنگار نام‌گذاری نمی‌شد درحالی‌که رسانه‌ها صدها شهید تقدیم انقلاب اسلامی و دفاع مقدس کرده‌اند. واقعیت این است که شغل خبرنگاری، علیرغم ظاهر فریبنده‌اش، کاری بسیار مشکل و مسئولیتی بسیار خطیر است که اگر قرار باشد به‌درستی و برای استیفای حقوق ملت و همچون وجدان آگاه و بیدار عمل کند، با دشواری‌ها و مخاطرات بسیاری مواجه خواهد شد. متأسفانه دغدغه و مشکلات خبرنگاری کمتر دیده می‌شود و این شغل مهم که اطلاع‌رسانی را رسالت خود می‌داند، کمتر در معرض آسیب‌شناسی قرار گرفته که امید است مراکز علمی تحقیقاتی کشور با همکاری رسانه‌ها نسبت به نهاده‌نبه‌کردن جایگاه این شغل در جامعه اقدام کنند.

کیتان

حالا نوبت اردوغان است

جعفر بلوری؛ واکنش ایران و روسیه به کودتای ترکیه برخلاف غرب کاملاً مسئولانه بود. این کودتا حداقل به مردم و رهبران ترکیه کمک کرد دوست و دشمن واقعی خود را بهتر بشناسند. از ترکیه این انتظار هست که پس از تحمل این همه خسارت، از این پس در برخورد با تحولات منطقه مسئولانه‌تر عمل کند. چرخش ترکیه به سمت محور مقاومت، ایران و روسیه را می‌توان اقدامی مسئولانه از جانب این کشور تلقی کرد. چرخشی که می‌تواند به نابودی هرچه سریع‌تر تروریست‌های تکفیری که امروز نفس‌های آخرشان را در منطقه می‌کشند، کمک کند. نابودی تروریست‌های تکفیری از یک طرف یعنی، بازگشت امنیت و رونق اقتصادی به منطقه و ترکیه و از طرف دیگر یعنی بازگشت تروریست‌های شکست‌خورده به خانه‌هایشان در غرب. تروریست‌هایی که با پنهان‌شدن در میان پناه‌جویان، فوج‌فوج وارد غرب می‌شوند. ترکیه نشان داده اگر لازم ببیند به‌خوبی می‌تواند از اهرم پناه‌جویان علیه غرب استفاده کند و انتقام هشدکنی‌های ناتمام غربی‌ها را از آنها بگیرد؛ غربی که ۵۳ سال است برای عضویت این کشور در اتحادیه اروپا، وعده سر خرم می‌دهد.

وقت امروز

اهانت‌نویخت به روحانی!

حسین قدقانی؛ آقای روحانی خودش گفت «در مبارزه با فساد، خط قرمز نمی‌شاسد»، آن وقت اطرافیان، از طرفی «ذخیره وام‌انداز بزرگ» می‌تراشند برای نظام! اگر حالا فرض کنیم مظلوم باشند؛ آری! مظلومیت آقای روحانی از این ناحیه است! و یکی هم از ناحیه غیرمقدسه پول؛ مدبری با دریافتی مایه ۲۰۰ میلیون، هم جمهور را مظلوم می‌کند، هم رئیس جمهور را! او فقط خودش را می‌بیند، نه جمهور را، نه رئیس جمهور را! من تنها می‌کنم از بعضی حضرات که این همه به شعور جمهور توهین نکنند!
اولا آقای روحانی، نه اولین رئیس جمهور جمهوری اسلامی است و نه آخرین آن! ثابیا مواضع حضرات مدعی یادمان نرفته که به بهانه نقد رئیس‌جمهور قبلی همین نظام، مرتکب چه اهانت‌هایی می‌شدند! ثالثا فرض است بر بعضی دولتمردان که اگر برخلاف رئیس‌جمهور، اهتمام جدی به امر مبارزه با فساد ندارند، هرچه زودتر این صندلی را به اهل آن بسپارند و بداندند که عدالت هرگز به حاشیه برده نخواهد شد!
رابعا اهانت به جمهور هم صداآلبته جرمی است نابخشودنی! شعر و شعار خواندن درد مردم و فریاد مردم- همین مردم کوجه و بازار خودمان! - زینده دولتی نیست که حتی دشمن جلاد این مردم را هم «مؤدب و باهوش» توصیف می‌کند! آیا این اخلاق و احترام است که روزی با اهانت به تقریبا نیمی از جمهور که بنا به هر دلیل، به فردی غیر از رئیس جمهور منتخب رای داده‌اند، صف واحد ملت را تقسیم بر دو کنیم و روزهای دگر، گاه بگویم مردم بی‌سواد، گاه بگویم مردم نمی‌فهمند، گاه بگویم مردم حق اظهار نظر ندارند و گاه چیزی نگویم و یک راست حواله‌شان دهیم «به جهنم»؟!

ایران

ریشه‌یابی بی‌اخلاقی سیاسی

محمدتقی فاضل‌میبی‌دی؛ تا زمانی که امکان نقد و اظهار نظر عادلانه در کشور به وجود نیاید و فضای رسانه‌های عمومی توازن و تعادل منطقی خود را پیدا نکنند، کسانی خواهند بود که بتوانند بدون نگرانی از هزینه‌های بعدی، آن‌طور که به چشم می‌خواهند و باب میل‌شان است، حرف بزنند و دیگران را متهم کنند. همین مورد را می‌توان درباره نظام حقوقی و اداری کشور هم توضیح داد. در واقع دوقطبی مدنظر رئیس‌جمهوری از جایی ریشه می‌گیرد که در امکانات حقوقی و اجتماعی گروه‌های مختلف برای فعالیت و اظهار نظر، دوقطبی‌های جدی به چشم می‌خورد که یک گروه را در اکثر مقاطع در جایگاه محقق قضایا و جمعی دیگر را در جایگاه محکوم طبیعی قرار می‌دهد. اگر نگرانی از شیوع بی‌اخلاقی و تخریب و همین‌طور تعمیق دوقطبی‌ها در جامعه جدی باشد، مسائل گفته‌شده چیزی است که نیاز به توجه بسیار بیشتر و عمیق‌تری دارند.

ادامه از صفحه ۵

او به گفته خودش از همان وقتی که در نیویورک بوده است از دوست خوش‌سلیقه‌ای که به طریف تخفیف هم می‌دهد، خرید می‌کند. jz را هم همان کسی که پیراهن را سفارش می‌گیرد، می‌نویسد و می‌دوزد. او برخلاف بسیاری از متدینان انگشت عقیق به دست نمی‌کند و در عوض از دکمه سردست‌های از جنس عقیق یا فیروزه استفاده می‌کند. خودش این را نزدیک‌شدن سنت به مدرنیته می‌خواند و اغلب از دکمه سردست‌هایی استفاده می‌کند که دخترش آن را طراحی کرده است.

نمی‌توان در مورد لباس و ظاهر طریف حرف زد و اشاره‌ای به آن ریش پرفسوری که اوایل داشت، نکرد. شیوه آرایش محاسن شاید موضوع ساده‌ای باشد، اما وقتی از یک دیپلمات حرف می‌زنی همه جزئیات مهم می‌شود. به‌خصوص اگر او وزیر خارجه ازفرنگ‌برگشته‌ای باشد که همواره عده‌ای او را آمریکایی و لیبرال خوانده‌اند. او مدل ریشی را انتخاب کرده بود که تصویر متفاوتی از یک مقام رسمی در جمهوری اسلامی ایران ارائه می‌داد و از قضا خوشایند مردم نیز بود. به همین خاطر وقتی یکباره مدل ریش خود را تغییر داد و پست‌های فیس‌بکی خود را تعطیل کرد؛ به نظر می‌رسید که کسی با جایی از او خواسته باشد چنین کند، اما آن‌طور که خودش به «شرق» گفت علت این تغییر فقط میل به تنوع بود.

ناگفته نماند که توجه طریف به ظاهر و لباس فقط به دوران وزارت او مربوط نیست و از سال‌ها قبل که در سازمان ملل و نمایندگی ایران رفت‌وآمد می‌کرد، همین حساسیت را داشت. او یکی از ضعیف‌های ایرانیان در سازمان ملل را علاوه بر می‌دانست. در کتاب آقای سفیر در این خصوص می‌گوید: «حتی خود من روز اول با کاپشن به نمایندگی نیویورک رفتم و واقعا کت داشتم. افرادی بودند که با کت سربازی به سازمان ملل متحد می‌رفتند. پس از آنکه کت سربازی را کنار گذاشتند، کت و شلوارهای گتیف، بی‌حساب‌و‌کتاب و با یقه باز می‌پوشیدند. خاطرم هست به تازگی یقه سه‌سانتی می به اصطلاح آخوندی در وزارت خارجه مرسوم شده بود. در نیویورک هم که از آن پیراهن‌ها پیدا نمی‌شد. بنابراین از همسرم خواهش کردم تا یقه پیراهنم را بشکافد و آن قسمت بالایی‌اش را دربیازد. به همین صورت یقه دیپلماتیک درست کردیم. روز اولی که این کار را انجام دادم و به سازمان ملل متحد رفتم، خانم موخرچی، نماینده هند کنار من نشستند بود. آن خانم به من گفت امروز اولین باری است که با ظاهری مرتب به اینجا آمده‌ای…»

تفکراتی که ثابت ماند

ساختار فکری و اعتقادی او خصوصا در حوزه سیاست از ابتدای کار تا کنون تغییر زیادی نداشته است و اگر هم در جایی احساس پشیمانی می‌کند، به دلیل اشتباهات در حوزه اجرا است. اشتباهاتی که به گفته او به دلیل بی‌تجربگی در ساختار سیاست خارجی کشور بعد از انقلاب انجام شد و متأسفانه مردم هزینه این کم‌تجربگی‌ها و اشتباهات را می‌دهند.

در همان سال‌های اول دانشجویی از سوی برخی برجسب لیبرالی خورد و بعدها به باند نیویورک منصوب شد. او شیوه خود را دارد و با تکیه بر تخصص در روابط بین‌الملل به کارش ادامه می‌دهد. معتقد است که «مقابله با امپریالیسم، روش خاصی دارد. روش مقابله با نظام سلطه این نیست که شما با رفتار و عملکردتان مبانی نظام سلطه را تقویت کنید. اگر می‌خواهید با نظام سلطه برخورد کنید، باید مبانی سلطه را به هم بزنید». اعتقاد دارد که «کار دیپلماسی بسیار سخت است. در دیپلماسی باید واقع‌بین باشید و نباید کسی را دوست قلنداد کنید. ضمن اینکه باید در مقابل همه تظاهر به دوستی کنید».

سه سال وزارت در دولت یازدهم برای او با بیشترین فشارها از سوی تدروهای داخلی و خارجی همراه بود و او فکر می‌کند که «تدروها در همه‌جای دنیا ندانسته با یکدیگر متحد هستند. اما نه در ظاهر و روش بلکه در هدف».

گفتنی است که او در همه دوران کاری خود تاکید داشته که سیاست خارجی به دنبال منافع ملی است و باید فارغ از نگاه جناحی و حزبی، با یکپارچگی و وحدت رویه پیگیری شود. در همین راستا همواره با هماهنگی مقامات ارشد کشور، خصوصا مقام معظم رهبری عمل کرده و در پاسخ به انتقادات تدروها نیز به همین هماهنگی اشاره کرده است. بنابراین از همان وقتی که کیهان ایستگاه C.T.B.T چاران را پروژه مشکوک می‌نامید، تا انتقاداتی که در جریان مذاکرات هسته‌ای شنید، فقط پاسخ می‌داد که اقدامی بدون هماهنگی با بالاترین مقام کشور انجام نداده است.

سختران مسلط به انگلیسی

وقتی حرف از علایق و توانمندی‌های طریف باشد، نخستین چیزی که به ذهن می‌آید، تسلط بر زبان انگلیسی است؛ توانایی که از علایق او ناشی شده و دیده‌ایم که بارها و بارها در مصاحبه‌های

سیاست

ظریف منهای سیاست

زندگی خصوصی آقای وزیر

مختلف بر ضرورت داشتن این توانمندی تاکید شده است، خودش هم وقتی انگلیسی سخنرانی می‌کند کمتر ثیق می‌زند. دومین توانمندی طریف که در نگاه نخست به چشم می‌آید، قدرت او در سخنوری است. خودش اعتقاد دارد که این را از دوران تحصیل در مدرسه علوی و به واسطه این داره که مربیان به خاطر لطف به دانش آموز شاگرد اول، او را مسئول سخنرانی در مراسم‌ها می‌کردند. سخنرانی را از هرجا و هرطور که یاد گرفته باشد، نتیجه آن وزیر خارجه هوشمندی است که وقتی بعد از اجتماع دلوپاسان به مجلس فراخوانده می‌شود با اقتدار سخنرانی می‌کند و آن جمله به‌یادماندنی «ما ملت دلاوریم نه دلواپس» را می‌گوید. توانایی یا علاقه‌مندی دیگر نیز همان رشته تحصیلی اولیه او در دانشگاه، یعنی کامپیوتر است. از همان سال‌های اول حضور در آمریکا کامپیوتر شخصی داشت و بعدها برای اولین‌بار کامپیوتر را به وزارت خارجه آورد.

از آنجایی‌که اخیرا در کنسرت حسام‌الدین سراج شرکت کرد یا اینکه هر دو فرزندش نوازندگی آموخته‌اند، به ذهن می‌آید که به موسیقی نیز علاقه‌مند است. این در حالی است که در ۱۵ سال اول زندگی‌اش موسیقی را حرام می‌دانسته و در خانواده‌ای زندگی می‌کرده که با وجود وضعیت مالی خوب تلویزیون نمی‌خریدند و رادیو را نیز تنها برای شنیدن دعای سحر ماه رمضان روشن می‌کردند. همان‌طور که مشخص است، نظر او به‌مرور زمان درباره موسیقی تغییر کرده است.

خوش‌بین اما اهل کله‌گذاری

روحیات طریف را نیز مثل هر فرد دیگری باید از لایه‌لای حرف و عملش شناخت. او هم ویژگی‌ها و عاداتی دارد که بعد از آن لبخند همیشگی، به نظر می‌رسد بارزترین آن سخت‌کوشی و پراکاری است. این را از همان سال‌هایی می‌توان فهمید که شب در نمایندگی ایران می‌خواهید تا کاری روی زمین نماند. یا همان وقتی که نشستن روی ویلچر از جدیت او به مذاکرات هسته‌ای نکاست. نمونه دیگر نیز شرکت در دیدار رسمی با رئیس مجلس عراق با پای شکسته بود. خودش هم چندی‌قبل در برنامه «دید در شب» می‌گفت همیشه دیر می‌خواهید و حدود چهار صبح بیدار می‌شود البته نه برای نماز شب بلکه برای خواندن اخبار و انجام کارهایش.

خوش‌بینی و امیدواری را نیز می‌توان یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های او دانست. مصداق این خصلت او نیز پاسخی است که در برابر خبرنگاری که از او پرسید: شیرید یا رویاه؟ گفت: «ما همیشه شیریم. ایرانیان همیشه شیراند. به‌خصوص شیر شب عید». صبر را هم باید به‌خصوصیات اخلاقی او افزود. این را هم می‌توان از حوصله‌ای که وقتی مردم از او می‌خواهند با آنها عکس بگیرند، به خرج می‌دهد، فهمید. فروردین‌ماه گذشته بود که موقع صرف صبحانه در هتل بام رامسر تقریبا ۲۰ بار از سر میز بلند شد و با لبخند کنار یکی از کارکنان رستوران که متقاضی عکس یادگاری گرفتن با او بود، ایستاد. یکی دیگر از ویژگی‌های طریف عرق ایرانی است که بیشتر از همه، آن وقتی به چشم آمد که در جریان مذاکرات به خانم موگرینی گفته بود: «هرگز یک ایرانی را تهدید نکنید» اما همین وزیر مقتدر گاهی هم خیلی دل‌نازک می‌شود، آن‌قدر که وقتی بعد از حصول توافق به وطن رسیده و مورد استقبال قرار گرفت با شنیدن شعارهایی مثل «وزیر اهل منطق یادآور مصدق» بغض کرد.

گلایه‌کردن نیز یکی دیگر از ویژگی‌های طریف است. این را از آنجا می‌توان فهمید که بازنشستگی زودهنگام در دوران احمدی‌نژاد باعث نمی‌شود او از رئیس دولت اصلاحات به‌خاطر اینکه از او و صادق خرازی برای برگزاری اجلاس سران کنفرانس اسلامی تقدیر نکرده است، گلایه نداشته باشد. او حتی وقتی از پخش مصاحبه او با عادل فردوسی‌پور جلوگیری شد نیز از آنتن برنامه «نگاه یک» استفاده نکرد تا در این خصوص کنایه‌ای زده باشد. همین

تازگی‌ها نیز در مصاحبه‌ای با گلایه از برخی که از نام او برای کارهای تجاری خود سوءاستفاده می‌کنند، گفته بود که نه شریک و شرکنی دارد و نه کسی از خانواده او فعالیت اقتصادی می‌کند. وقتی این رویحه طریف در کنار حساسیتی که بر متهم‌شدن به آمریکایی‌بودن دارد قرار می‌گیرد؛ کار به جایی می‌رسد که به‌صراحت بگوید از فلانی نمی‌گذرم. خودش در کتاب آقای سفیر می‌گوید: «آقای ولایتی تصمیم گرفت که من را به‌عنوان سرپرست نمایندگی بفرستد اما آقای محتشمی‌پور که در آن زمان وزیر کشور بودند، با رفتن بنده مخالفت کردند. ایشان در هیأت دولت گفته بود که این فرد آمریکایی است و نمی‌تواند برود. من به آقای محتشمی‌پور پیغام دادم که در این دنیا نمی‌توانم کاری انجام دهم اما در آن دنیا از شما نخواهم گذشت».

درباره عادات او نیز می‌توان به کشیدن روزی سه سیگار برگی اشاره کرد که از ذوق بازنشستگی و بازگشت به ایران ترک شد. خودش در این خصوص گفته است «یک سال بود که بنده بیش از چهار سال ماموریت در آنجا مامور بودم؛ بنابراین جانشین بنده مشخص شد. من بسیار استقبال کردم و خوشحال شدم. حتی یکی از نشانه‌های خوشحالی این است که من که به‌شدت سیگار می‌کشیدم، از خوشحالی این‌جابه‌جایی از روزی که جانشینم ویزا گرفت تا امروز، سیگار نکشیده‌ام».

تفکر یک افسانه

جداکردن طریف از سیاست ممکن نیست و نمی‌توان از او صحبت کرد اما به آنچه تاکنون انجام داده، اشاره نکرد. کارش را به‌عنوان کارمند محلی در دفتر نمایندگی ایران در سازمان ملل و به‌عنوان مشاور سفیر شروع کرد اما حقوقش از راننده هم کمتر بود. کارت ورود به سازمان ملل او نیز مثل کارت راننده و نگهبان بود و او را در انجام کارها به دردرس می‌انداخت. به‌هرحال

با وجود همه سختی‌ها کار را ادامه داد و کاردار شد؛ حتی بعدها وقتی زمزمه خانه‌نشینی او در دوران احمدی‌نژاد شنیده می‌شد، از سوی کوفی عنان برای فعالیت در دبیرخانه سازمان ملل پیشنهاد کاری داشت که نپذیرفت تا مورد سوءاستفاده سیاسی قرار نگیرد. در همان سال‌ها وقتی آیت‌الله خامنه‌ای رئیس‌جمهور وقت برای شرکت در مجمع عمومی به نیویورک رفتند، مسئول هماهنگی سفر ایشان بود و به گفته خودش از همان زمان مورد محبت ایشان قرار گرفت.

بیان سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۱ را در تهران گذراند و با وجود مخالفت‌هایی که در ابتدا شده بود معاون بین‌الملل وزارت خارجه بود. پس از آن دوباره سفیر ایران در سازمان ملل شد. بازنشستگی موقت و تدریس را در دوران احمدی‌نژاد تجربه کرد و با روی کارآمدن حسن روحانی که پیش‌تر در جریان مذاکرات هسته‌ای با او کار کرده بود، وزیر شد. تا پیش از توافق هسته‌ای، بزرگ‌ترین موفقیت و افتخار خود را به‌سرانجام‌رساندن مذاکراتی می‌دانست که بر مبنای آن عراق رسماً مسئول تجاوز به ایران شناسایی شد. او علاوه بر مذاکرات عراق، مذاکرات ژنو درباره افغانستان و مذاکرات هسته‌ای را نیز یک ایرانی را تهدید کنید» اما همین وزیر مقتدر وزیر خارجه برگزید و مسئولیت پرورنده هسته‌ای که پیش‌تر بر عهده شورای عالی امنیت ملی بود را به او سپرد به این دلیل بود. در سال‌های ۸۱ و ۸۲ تنها کسی بود که برخلاف دیگرانی که می‌گفتند «همه چیز تحت کنترل است»، هشدار می‌داد که موضوع در حال جدی‌شدن است.

یکی دیگر از کارهای طریف که می‌توان به‌عنوان موفقیت از آن نام برد، محقق‌کردن افسانه وجود شعر سعدی در سازمان ملل است. خودش در این مورد می‌گوید «زمانی که در سن ۲۱ یا ۲۲سالگی وارد سازمان ملل متحد شدم، به دنبال این بیت می‌گشتم اما هیچ کجا نبود تا اینکه یک هنرمند اصفهانی از طریق خانم من به بنده اطلاع داد که

من یک فرش پنج متر در پنج متر بافته‌ام و در وسط این فرش شعر سعدی را با نخ طلا نوشته‌ام… تنها دو دیوار در سازمان ملل بود که این فرش در آن جا می‌گرفت. یک دیواری که فرش دکتر مصدق روی آن نصب و دیگری دیواری که فرش‌ی از دیوار چین آنجا نصب شده بود… در حد دبیرکل وارد مذاکره شدیم و با کمال تواضع باید عرض کنم که شاید اگر فرد دیگری بود که به اندازه بنده به سازمان ملل دسترسی نداشت، نمی‌توانست این کار را انجام دهد… پیشنهاد کردند جای فرش مرحوم مصدق بگذارید که من گفتم به‌هیچ‌وجه

این کار را نمی‌کنم… خبردار شدم که می‌خواهند فرش چینی را برای شست‌وشو پایین بیاورند. در آن دیوار جای دو فرش چینی وسط دیوار قرار داشت… اگر از وسط دیوار کمی کنار می‌رفت جا برای ما باز می‌شد… ما توانستیم چهارمین هدیه ایران به سازمان ملل متحد را در معرض دید عموم قرار دهیم».

اکنون می‌توان به همه این سوابق و موفقیت‌ها، حل‌وفصل پرورنده هسته‌ای و به‌توافق‌رسیدن با شش قدرت جهانی را نیز افزود. کاری که بی‌شک شایسته همان نشان لیاقتی است که روحانی پیشاپیش به او داد.

ظریف، عکس‌ها و تیترا

او قبل از اینکه وزیر خارجه باشد و مهم‌ترین مذاکرات سیاست خارجی کشور را در دستور کار داشته باشد نیز به مصاحبه و مقاله‌نوشتن و عکس روزنامه‌ها‌شدن عادت داشت. زمانی «نیوزدی» عکس او را چاپ کرد و او را چهره عمومی فهمیده و یک وقت هم وطن امروز عکس او را با تیتیر «ضعیف» منتشر کرد. به‌هرحال او به رسانه و تأثیر آن اعتقاد دارد. تیتیر خبری همراه او در سفرها حتی از رسانه‌های مخالف او نیز نماینده می‌برند و آن‌قدر برای خبرنگاران همراهش احترام قائل است که وقتی در امارات برای او هتلی جدا از گروه خبری در نظر گرفته بودند، دستور داد خبرنگاران نیز در هتل خودش مستقر شوند.

بالین‌حال او نیز مانند بسیاری دیگر از سیاست‌مداران بارها مورد بی‌مهری برخی از رسانه‌ها قرار گرفته است. بی‌مهری‌ای که کار امروز و دیروز هم نیست. مثالش همان وقتی است که او قبل از سفر به نیویورک، مقام معظم رهبری را ملاقات کرده اما افرادی آن روز کیهان در صفحه اول خود نوشته بود که برخی سعی دارند با وجود مخالفت مقامات عالی نظام، طریف را به نیویورک بفرستند. این همان کیهانی است که تیتیر یک آن وزیر خارجه را به کمردرد می‌اندازد و راهی بیمارستان می‌کند. وزیر خارجه‌ای که چند سال قبل در کتاب آقای سفیر گفته است «کیهان در دو مورد نسبت به من تهمت زده و من همیشه می‌گویم که از مسئول آن نمی‌گذرم».

به‌هرحال وزیر اهل منطق به رسانه از دو نوع مکتوب و غیرمکتوب آن اعتقاد دارد. خودش از فضای مجازی، فیس‌بوک یا تویتتر بهره می‌گیرد تا مردم را در جریان کار خود قرار دهد و حتی وقتی لازم می‌شود با وزیر خارجه جوان سعودی نیز در همان فضا جدل می‌کند.

آماده بازنشستگی

صحبت از کسی است که قبلا یک بار بازنشستگی را تجربه کرده است. بعد از یک دوره برطمطرقی به‌عنوان دستیار ارشد وزیر خارجه صرفاً به تدریس در دانشگاه تهران و دانشکده وزارت خارجه پرداخت. دو کتاب منتشر کرد و زمانی هم که لازم بود دوباره آستین‌ها را بالا زد و مشغول به کار شد. نتیجه‌ای که در مذاکرات هسته‌ای گرفت بزرگ‌ترین موفقیت او و سیاست خارجی کشور به حساب می‌آید و به همین دلیل در ذهن مردم ایران ایجاد کرد که شاید او رئیس‌جمهور بعدی باشد اما خودش بارها تاکید کرده که چنین قصدی ندارد. اتفاقا از حرف‌هایش می‌توان فهمید که برای بازنشستگی دوباره آماده‌تر است. او یک بار در مصاحبه‌ای و در پاسخ به هاله اسفندیاری وقتی که پرسید نتیجه توافق چه اثری بر سیاست داخلی ایران دارد، گفته بود: «مردم با انتخاب رئیس‌جمهوری متفاوت (احمدی‌نژاد) به دلیل شکست (در مذاکرات) در واقع به ما پاداش دادند که مرا هم زود بازنشسته کرد! حالا من بار دیگر زنده شده‌ام… من فکر می‌کنم مردم ایران پاسخ خود را در صندوق‌های رای نشان خواهند داد». چند ماه قبل نیز به «شرق» گفته بود «امیدوارم تا جایی که بتوانم خدمت کنم و بعد هم که خدمتی از دستم برنیامد، شجاعت داشته باشم کنار بکشم». او گفته بود که بنا دارد در ۱۰ سال آینده هم همان کاری که بلد است را انجام دهد، یعنی یا در حوزه سیاست خارجی فعال باشد یا تدریس کند و البته تدریس برایش در اولویت است. به این ترتیب خوش‌به‌حال دانشجویان روابط بین‌الملل خواهد بود که هم از کلاس‌های طریف بهره خواهند برد و هم نمره‌های خوب خواهند گرفت چراکه طریف هفته قبل در گفت‌وگویی با باشگاه خبرنگاران جوان، هم به برجام ۲۰۰۴ داده بود و هم گفته بود در دوره تدریس به دانشجویان نمره خوب می‌داده و برخی به همین دلیل با او کلاس می‌گرفتند!

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیتان

- احمدی‌نژاد: همکاری‌های ایران و قرقیزستان می‌تواند به استقلال دو کشور کمک کند
- نهایی‌شدن ادغام شوراهای دولتی با تشکیل چهار شورای عالی
- فرشییدی: ادغام وزارت علوم و آموزش‌وپرورش شدنی نیست
- وزیر راه و ترابری: بخش خصوصی توان خرید هواپیمایی هما را ندارد
- وزیر کشور خبر داد: موافقت شورای نگهبان با برگزاری انتخابات به صورت الکترونیکی
- سخنگوی وزارت خارجه: ۵ دیپلمات ربوده‌شده در اربیل با خانواده‌شان دیدار می‌کنند
- علاءالدین بروجردی: امیدواریم شرایط برای عضویت کامل ایران در پیمان شانگهای فراهم شود
- قالیباف: رسانه‌ها از مدیریت شهری فقط تعریف نکنند
- علامه فضل‌الله خواستار مذاکره مسلمانان با وهابیون شد

اقتصاد

- سخنگوی وزارت خارجه: ضرورتی به ارتقای سطح گفت‌وگو با آمریکا نیست
- هیأت دولت با پیشنهاد ریاست‌جمهوری موافقت کرد: ۶ شرکت دولتی واگذار می‌شود
- تشنج در روابط روسیه و گرجستان
- وزیر کشور از ابلاغ آیین‌نامه سازمان‌های غیردولتی خبر داد
- مسعود دهنمکی منتقدانش را تهدید کرد: فاشیست‌ها را افشا می‌کنم
- انتقاد علی‌اکبر محتشمی‌پور از شوروی نگهبان

ایران

- نمره‌هاشمی مشاور ارشد رئیس‌جمهور، درمورد استعفای وزرای نفت و صنایع: تیم دولت یک تیم واحد و منسجم است و بسته به این‌که هر زمان هر فرد در کجا مفیدتر است، دولت در این مورد تصمیم‌گیری می‌کند
- مجلس عوام انگلیس خواستار تعامل بیشتر دولت براون با ایران شد
- وزیر کشور تشریح کرد: توافق‌های تازه برای رایانه‌ای برگزاریشدن انتخابات
- سفیر ایران در سوریه: روابط تهران و دمشق عمیق و مؤثر است
- تقدیر آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی از تمدید قانون مجازات اسلامی
- نوری‌المالکی: پوش شانتاز می‌کند
- عشق‌آباد در انتظار ورود احمدی‌نژاد
- وزیر آموزش‌وپرورش: هر دانش‌آموز یک سوزه آموزشی برای رسانه‌هاست

اقتاب

- دفاع احمد توکل‌ی از مقاومت هامانه و طهماسبی در برابر بعضی درخواست‌ها
- مجبی‌نیا، عضو هیأت‌رئیس‌ه مجلس: ساز مخالف با سند چشم‌اندازدن، نشانه عوام‌فریبی است
- محمندینی حبیبی: طرح هرگونه سهم‌خواهی، اولین قدم ضد وحدت است
- فرمانده نیروی مقاومت بسیج: برخی نغمه‌های رایج در صداوسیما ارزش شنیدن ندارد

- رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس: نوسانات در تصمیم‌گیری‌های دولت به ضرر کشاورزان است
- ممانعت تایوان از ارسال مواد با تکنولوژی
- بلاا به ایران و کره‌شمالی
- نصب ۳ هزار ساترنفیوژ در نطنز
- تلاش فرانسه برای برگزاری کنفرانس بین‌المللی درباره لبنان

اطلاعات

- سفر رئیس‌جمهور به سه کشور آسیایی قرقیزستان، افغانستان و ترکمنستان
- دبیر کمیسیون اقتصاد هیات دولت: حرکت دولت به سمت اقتصاد آزاد است
- آیت‌الله مکارم‌شیرازی: حرف اول را در میدان‌های مبارزه سلاح، نفرات و نقشه‌های جنگی نمی‌زنند بلکه حرف اول را ایمان می‌زند
- الهام، سخنگوی دولت: ادغام ۲۸ شورای عالی دولت در چهار شورا قطعی شد
- سیدحسن نصرالله: حزب‌الله امروز از قدرت بیشتری در مقایسه با مرحله جنگ برخوردار است. عظیم‌ترین نعمت الهی در کنار جمهوری اسلامی ایران، وجود مبارک مقام معظم رهبری است
- رئیس قوه قضائیه: قوه قضائیه در تهیه لایحه مجازات اسلامی تأخیری نداشته است
- عملیات گسترده آمریکا در عراق، علیه القاعده و جریان صدر